

Folketingets Kulturredvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

21. december 2015

Folketingets Kulturredvalg har den 13. november 2015, efter ønske fra Mette Bock (LA), stillet mig følgende spørgsmål, nr. 31 (Alm. del), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål:

Hvad kan ministeren oplyse om udviklingen i piratkopieret musik over de seneste år set i lyset af udbredelsen af lovlige streamingstjenester, og kan ministeren vurdere, hvorledes piratkopieret musik normalt lagres fordelt på forskellige typer af lagringsenheder, herunder blanke CD'ere, blanke USB-stiks, mobiltelefoner, computere og tablets?

Svar:

Under henvisning til mit foreløbige svar af 4. december 2015 på ovenstående spørgsmål skal jeg hermed vende tilbage til Kulturredvalget med svar.

Som oplyst har jeg indhentet bidrag fra Rettighedsalliancen til besvarelsen.

Rettighedsalliancen oplyser følgende:

"Musikforbruget er generelt set steget markant på både gratis og betalingsplatforme. Samtidig er indtægterne faldende. Piratmarkedet har trykket priserne kolossalt, fordi man ikke kan tage særlig meget for en vare, når den kan fås gratis lige ved siden af. Det er det, der helt traditionelt beskrives i klassiske økonomiske modeller som "transaction costs". En prisbetalingsvillighed er ikke alene bestemt af varens pris og kvalitet, men også af tilgængelighed (friktion) og konsekvens (risikoen ved at stjæle den). Det spiller alt sammen ind i prisvurderingen, når man som forbruger fornemmer, om en vare har en rimelig pris.

Piratmarkedet er fordelt på flere forskellige typer platforme, som helt overordnet kan falde i følgende tre kategorier: P2P, streaming og applikationer. Streaming er i dag den mest populære teknologi. Det, der kendetegner lovlige som ulovlige streaming, er, at der ikke lagres noget indhold på enheder.

Piratmarkedet er også kendetegnet ved, at der findes en række lukkede platforme, hvor nye musikalbums piratudgives først. På de lukkede platforme skal brugerne opfylde en række betingelser for at være med. Man skal eksempelvis inviteres af en anden bruger, ligesom der stilles krav til, at man selv distribuerer musik, dvs. deler det ulovligt med andre brugere. Det største danske lukkede netværk har cirka 45.000 brugere.

Efter, at musikken er tilgængeliggjort på lukkede platforme, spreder det sig til åbne platforme, sociale medier osv. hvor alle internetbrugere har adgang til det. Piratplatformenes indtægter genereres gennem annoncer og brugerbetaling.

P2P (fildelingsnetværk):

Forbruget på denne platform har været faldende de seneste år, og volumen af illegal spredning af musik ved brug af den teknologi er faldet markant med de nye streamingtjenester. I RettighedsAlliancen følger vi den ulovlige spredning af dansk musik på P2P-netværket, hvor omfanget er kommet ned i langt mindre volumener, end vi har set tidligere. Der er dog fortsat aktivitet på P2P-platformene uagtet, at der findes lovlige tjenester, hvor samme musik kan fås gratis (fx Spotify). Man har også erfaret, at forsøger man at tilbageholde udgivelsen af noget musik, ved fx at release a-simultant, sker der et hurtig flyt af brugere til de ulovlige tjenester.

RettighedsAlliancen monitorerer P2P-netværk og indsamler data om ulovlig brug af musik på disse tjenester. Det generelle billede, vi observerer, er, at musik piratkopieres mest i perioden omkring udgivelsen af et nyt album og derefter stagnerer omfanget af piratforbruget. For nye danske udgivelser ser vi, at de piratkopieres 11.000-15.000 gange i forbindelse med officiel udgivelse, alene på P2P-netværk.

Samtidig ser vi, at al musik piratudgives, og er derfor tilgængeligt på disse platforme til fri afbenyttelse.

Streaming:

YouTube er langt den største streamingplatform i verden. I Skandinavien er Spotify en stor spiller, mens andre streamingtjenester er større i andre lande. YouTube er i proces med at udvikle betalingsmodeller foreløbigt finansieret af reklamer. Indtægterne via denne platform, trods dens store popularitet, er ekstremt små. YouTube fjerner indhold, når rettighedshavere henvender sig – selvom det er en meget langsommelig proces, og samme musik hurtigt er uploadet af en anden bruger. Derfor har de udviklet Content ID, en fingerprint-teknologi, der kan genkende musik og automatisk nægte et upload.

Processerne med at udvikle værktøjer, der effektivt kan forebygge piratupload er i fremgang, men udviklingen går meget langsomt i forhold til den teknologiske udvikling og udviklingen i måder, vi forbruger musik.

Applikationer:

Applikationer, der bruges til ulovligt at afspille eller downloade musik, er et stigende problem i forhold til piratkopiering.

Applikationer er programmer, der bruges på smartphones og mobile enheder. Der udvikles hele tiden nye applikationer, der kan bruges til at finde og bruge musik fra platforme på internettet, og der dukker konstant nye musikapplikationer op på de tre salgsplatforme iTunes Store, Windows Store og Google Play.

Mange af dem distribuerer ulovlig musik i den forstand, at de "tapper musik" fra legale eller illegale platforme. Det kan eksempelvis være platforme som YouTube og SoundCloud. Platformene stiller indhold til rådighed igennem API'er (applikationsinterfaces), der gør det muligt for udviklere at tilgængeliggøre indholdet for andre brugere igennem deres applikationer. Denne udvikling betyder i praksis, at det i højere grad er programmer, der giver adgang til indhold - som altså ikke lagres lokalt - der trender på piratområdet i øjeblikket end den slags fildeling vi kender fra enhedsdownload på lokale lagringsmedier. Denne teknologiske trend kender vi også fra den populære illegale film- og tv-serietjeneste PopcornTime.

For så vidt angår de fysiske enheder, er det væsentligt at være opmærksom på, at vores forbrugsmønstre har ændret sig i takt med udviklingen af de digitale platforme. Derfor er man, når man taler om piratmarkedet gået bort fra at tale om lagring af piratindhold på enheder, fordi vi i dag taler mere om at have adgang til musik, frem for at eje musik. Uanset, hvilken tilgang, man vælger, er den generelle digitale udvikling den, at når man har fået adgang til et stykke musik, så har man automatisk adgang til det stykke musik fra flere enheder - og kan lagre det, hvis der er tale om download. Enheder er forbundet til opkobling til netværk eller til skyen: fx iCloud, hvis man bruger iTunes og har apple-produkter som enheder. Hvis en bruger henter indhold ned på en enhed, er det samme indhold hurtigt distribueret til andre enheder, og på den måde ligger det samme indhold på mange enheder uanset, om det som udgangspunkt er lovligt eller ulovligt.

Det er ikke muligt at observere, hvad og hvor meget indhold, der deles ulovligt på eksempelvis CD'ere og USB-stiks. Det er ikke det samme som, at der ikke stadig sker en ulovlig deling af indhold via fysiske enheder. Men det er ikke denne type piratkopiering, der er dominerende på piratmarkedet.

Det generelle billede i forhold til piratkopiering af musik er, at det i dag ikke er muligt at tage markedspris for en vare, fordi al musik ligger tilgængeligt på ulovlige platforme. Det har resulteret i det, man kalder "the value gap". Et "value gap" er forskellen mellem en vares værdi og den pris, man kan tage for varen.

Derfor har de lovlige streamingtjenester ikke løst piratkopieringsproblematikken, men de er til gengæld en helt og aldeles afgørende brik for at løse det."

Jeg kan henholde mig til Rettighedsalliancens besvarelse.

Jeg kan i forlængelse heraf oplyse, at jeg finder, det er vigtigt med en effektiv lovgivningsmæssig håndhævelse af ophavsrettigheder. Håndhævelse af ophavsrettigheder kan imidlertid ikke stå alene. Bekæmpelse af piratkopiering er nødt til at gå hånd-i-hånd med dialog mellem alle parter, der er en del af internettets værdikæde, oplysning om ophavsret og værdien heraf samt frivillige aftaler mellem rettighedshavere og brugere, der skal gøre internettet mere lovligt. Derudover er det vigtigt, at der løbende bliver skabt lettere adgang til lovligt indhold på internettet.

Jeg er glad for, at vi i Danmark har nogle glimrende eksempler på, at sådanne tiltag skaber fremskridt og positiv opmærksomhed på ophavsretten. Det har vi både set i forbindelse med informationskampagnen "Share with Care", som blev gennemført i et samarbejde mellem Rettighedsalliancen, DIITEK, Teleindustrien og Kulturministeriet. Jeg har desuden besluttet at genopstarte dialogen mellem en lang række aktører på internettet om at finde frivillige løsninger på, hvordan man kan hjælpe borgere og virksomheder på internettet om at vælge det lovlige indhold frem for det ulovlige.

Bertel Haarder